

Pieśni tych było wiele, bardzo wiele. Jedne ovladnęły nami powagą hymnów, drugie wzbudziły serdeczny uśmiech; były i takie, które wzruszały prostotą szczerego uczucia.

W programie koncertu znalazły się utwory zasłużonych na polu pieśni chóralnych kompozytorów, takich jak: Niewiadomski, Lipski, Wallek-Walewski, Lachman i Sołtys, oraz nowe pieśni: Brzozowskiego, Ormickiego, Czajanka, Maliszewskiego i Rogowskiego. Interpretacja, brzmienie chóru, dobór głosów i ześpiewanie zespołu stoją na bardzo wysokim poziomie artystycznym. Dykcja chórzystów jest tak wyraźna i przejrzysta, że nie giną piękne słowa tekstów śpiewanych, a tworzą z melodią i harmonią zestrojoną całość.

W Wieczorze „Harfy“ wzięli udział: Maryla Karwowska, Adam Dobosz, prof. Urstein, Antoni Kamaszewski (organy) i Józef Steć (harmonja).

Tow. Śpiew. „Harfa“ pod kierunkiem prof. Lachmana to potęga solidarnego zespołu, ożywionego jednym celem, ideą i myślą.

Cześć Pieśni!

„RADOSNE I SMUTNE“

Wielce Szanowny Panie Redaktorze!

W związku z moim artykułem p. t. „Radosne i smutne“, łaskawie zamieszczonym w numerze styczniowym „Chóru“, otrzymałem od Kierownictwa Chóru Nauczycielskiego z Wileńszczyzny list datowany 7.II r. b. Z listu tego pozwalam sobie przytoczyć wyjątek, ze wszech miar zasługujący na podanie go do wiadomości szerszego ogółu śpiewactwa ze względu na dane, jakie o pracy w chórze wileńskim zawiera.

Oto teść tego wyjątku (nawiasy i podkreślenia moje):

...„Celem tej organizacji (chóru wileńskiego) jest: a) zjednoczenie całego nauczycielstwa w Wileńskim Okręgu Szkolnym w jedną, wielką śpiewaczą rodzinę; b) propaganda pieśni wogóle, a przedewszystkiem pieśni ludowych z Wileńszczyzny, które dotąd wyjątkowo mało są znane w kraju.

Chór nasz egzystuje od 5 lat; rozwija się wolno, ale stale i jest stuprocentowo złożony z nauczycielstwa wszystkich typów szkół w Okręgu. Głównym ośrodkiem chóru jest Wilno i jego okolice, posiadające 165 członków; prócz tego posiadamy 7 filij w różnych punktach okręgu Szkolnego z ilością członków zmienną, ale wahającą się między 200 - 240.

Czasem występujemy wspólnie, choć oczywiście nigdy wszyscy razem, gdyż zawsze ktoś lub jakaś filja przybyć nie może. Łączy nas jednak wspólny repertuar, który jest rozsyłany z Wilna do wszystkich